

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/15/2023
Identifikačné číslo spisu:	8715201874
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2023
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8715201874.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti Brucha Gesellschaft m.b.H., so sídlom Rakúska republika, Rusterstrasse 33, A - 3451 Michelhausen, IČO: FN 63618g, zastúpenej advokátskou kanceláriou Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o., Košice, Murgašova 3, IČO: 47 256 206, proti žalovanej obchodnej spoločnosti Siluma, spol. s r.o., Veľký Slavkov č. 295, IČO: 36 460 311, zastúpenej advokátskou kanceláriou Hudzík & Partners s.r.o., Poprad, Mnoheľova č. 830/15, IČO: 47 251 654, o zaplatenie sumy 41 694,16 eura s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 23. marca 2021 sp. zn. 6Cob/36/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovanej o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) svojim v poradí druhým rozsudkom z 30. novembra 2018, č. k. 20Cb/62/2015-565, zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 41 694,16 eura s príslušenstvom z titulu nezaplatenia kúpnej ceny za dodaný tovar - sendvičové panely a plech. Výslovil, že žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že za preukázanú mal skutočnosť, že žalovaná si objednala v spoločnosti BRUCHA SLOVAKIA spol. s r.o. sendvičové panely plechu, kde jednou z podstatných náležitostí objednávky boli farebné odtiene jednotlivých sendvičových panelov. Žalovaná v objednávke č. 207/2004 jasne špecifikovala množstvo panelov, odtieň farby a vlastnosti panelov. Objednaná bola farba RAL 9002. Po dodaní týchto panelov a po namontovaní ich častí na opláštenie predmetu diela bola zistená rozdielnosť vo farebnosti, čo žalovaná namietala. Táto námietka žalovanej bola riešená prostredníctvom dcérskej spoločnosti žalobkyne, teda prostredníctvom firmy BRUCHA SLOVAKIA spol. s r.o. s výsledkom, že bude dodaná časť nových panelov a pôvodné panely budú použité na svetlíky v strešnej časti predmetu diela. Súd prvej inštancie z dodacích listov predložených žalobkyňou zistil, že žalovaná neprevzala celkovo fakturované množstvo dodaného tovaru, nakoľko časť

dodacích listov a CMR neobsahuje žiaden podpis, ani pečiatku prijímateľa. Súd prvej inštancie mal ďalej za preukázané, že podľa informácie svedka H. si mohla žalovaná ponechať sumu 20 979,- eura do konca trvania stavby s tým, že záležitosť s rozdielnosťou farby dodávky sa dorieši následne. Ostatné platby žiadala poukázať do 29. augusta 2014 na účet BRUCHA SLOVAKIA spol. s r.o., aby mohol byť výrobný termín panelov naplánovaný na 4. septembra 2014 až 9. septembra 2014 dodržaný. Uvedené bolo reakciou na prípis konateľa žalovanej z toho istého dňa, v ktorom žiadala žalovaná o odpočítanie svojich pohľadávok za dodávku nesprávnej RAL, ktorá požiadavka bola podľa jej tvrdenia predložená hneď po zámene panelov. Z e-mailu L. Q. z 27. augusta 2014 (č.l. 389) súd prvej inštancie zistil, že táto vykonala kontrolu faktúr a dodacích listov so záverom, že bolo dodané objednané množstvo tovaru. Uviedla, že bude potrebné odpočítať reklamované panely použité do svetlíkov a odpad cca 300 m². Uvedený prípis reagoval na žiadosť žalovanej z toho istého dňa, ktorou žiadala o urýchléné vyjadrenie k faktúram, nakoľko fakturovaná čiastka nie je zhodná s dodacími listami v dispozícii žalovanej a prevyšuje celkovú sumu. Z e-mailu L. Q. zo 17. októbra 2014 (č.l. 391-392) súd prvej inštancie zistil, že táto v reakcii na prípis žalovanej z 3. októbra 2014, vnímaný touto kontaktnou osobou ako reklamáciu, nesúhlasila s tým, že by žalobkyňa dodala plechy s rozdielnou farbou RAL, ale sa jednalo o tovar s rozdielnou šaržou. Preto žalobkyňa vymenila a zjednotila šaržu na obidvoch montážnych šírkach panelov. Súčasne odkázala na reklamáciu žalovanej z 3. júna 2014. Žalobkyňa neuznala sumu, ktorú žalovaná reklamáciou uplatnila z dôvodu, že táto bola podaná až po montáži 16 polí. Uznala sumu 4 500,- eur s tým, že žalovaná mala skontrolovať dodaný tovar po montáži cca 2-3 polí, t.j. 150 m². Uznala tiež 150 m² odpadu v hodnote 3 739,50 eura a náklady transportu vadného tovaru v sume 260,- eur. Celkovo tak žalobkyňa uznala reklamáciu v hodnote 8 499,50 eura. Pri hodnote neuhradených faktúr 35 690,39 eura záväzok žalovanej, po odpočítaní reklamácie, mal predstavovať 27 190,89 eura. Z prípisu žalovanej (bez uvedenia dátumu) odoslaného žalobkyni dňa 27. októbra 2014 (čl. 393-395) súd zistil, že žalovaná si voči žalobkyni uplatnila nárok vo výške 35 752,23 eura z titulu vadne dodaného tovaru. Súčasne namietala nedodržanie dohody o dátume dodávky tovaru, či splatnosti.

2.1. V nadväznosti na ust. § 261, § 269 ods. 1, 2, § 409, § 410 ods. 1, § 420 ods. 1, 2, § 422, § 424, § 425, § 427 ods. 1, § 428, § 429 a § 430 veta prvá Obchodného zákonníka okresný súd uviedol, medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná si objednala tovar v spoločnosti BRUCHA SLOVAKIA spol. s r.o., avšak objednávka bola potvrdená žalobkyňou, teda spoločnosťou so sídlom v Rakúsku, z čoho vyplýva danosť aktívnej vecnej legitimácie žalobkyne, avšak nehoda medzi stranami sporu nastala v množstve dodaného oprávnené fakturovaného tovaru a tiež otázka reklamácie. Okresný súd mal za preukázané, že žalobkyňa dodala viac tovaru ako bolo objednané podľa potreby stavby, avšak nebolo preukázané, či žalovaná bola na túto skutočnosť riadne upozornená, resp. či o tejto zmene existovala dohoda. Taktiež nebolo v spore preukázané, komu bol tovar dodaný, keďže časť dodacích listov nebola potvrdená zástupcom žalovanej. V súvislosti s týmto skutkovým zistením poukázal prvoinštančný súd na výpoveď svedkyne Q., ktorá uviedla, že časť objednávky žalovanej bola stornovaná a nakoniec bola časť materiálu objednaná spoločnosťou IMOS Brno, a.s. Objednávka z 28. apríla 2014 obsahovala materiál v rozsahu 8 294,93 m², avšak potvrdenie objednávky z 21. mája 2014 obsahovalo množstvo 9 265,84 m², pričom či táto zmena bola predmetom dohody, žalobkyňa netvrdila a nepreukázala. Nesporným podľa záverov súdu prvej inštancie bolo to, že panely vyrobené žalobkyňou boli v rôznych farebných odtieňoch a keď objednávateľ žalovanej nesúhlasil s farebnou odlišnosťou, žalobkyňa zabezpečila výmenu panelov. V konaní okresný súd nemal za preukázané, či žalovaná bola na možnú farebnú odlišnosť upozornená a či túto akceptovala, a tiež to, že by montážny postup zaväzoval žalovanú k odstráneniu ochranných fólií panelov bezprostredne po čiastočnej montáži. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že farebnú odlišnosť nebolo možné zistiť bezprostredne po montáži, ale až po odstránení ochrannej fólie, k čomu pristúpila žalovaná až v čase, keď to situácia na stavenisku dovoľovala. Mal za to, že bez znalosti stavu staveniska, poveternostných podmienok, umiestnenia stavby, či priamej žiadosti objednávateľa nebolo možné vyhodnotiť správnosť tvrdení žalobkyne a tiež žalovanej, kedy bolo možné kontrolu namontovaných panelov vykonať.

2.2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná dodávku nevhodných panelov riadne reklamovala u osôb určených žalobkyňou v spoločnosti BRUCHA SLOVAKIA spol. s r.o. V tomto smere súd poukázal na elektronickú komunikáciu svedkyne Q., kedy sama komunikovala o reklamovanom tovare, náprave spočívajúcej v dodaní nového tovaru a tiež ohľadom finančného vyrovnania. Zdôraznil, že svedkyňa Q. nepoprela komunikáciu so žalovanou a potvrdila tiež, že bola ohlásená nehoda odtieňa farby, v dôsledku

čoho žalobkyňa dodala nové panely. Popieranie vzájomnej komunikácie svedkyne a žalovanej zo strany žalobkyne vyhodnotil súd prvej inštancie ako nepravdivé. Vychádzajúc zo svedeckej výpovede svedka Y. H. dospel súd prvej inštancie k záveru, že boli dodané vadné panely, vznikla potreba ich výmeny, teda potreba demontáže a opätovnej montáže novododaných panelov, v súvislosti s čím vznikli žalovanej náklady. V závere uviedol, že dôkazy predložené žalobkyňou nie sú postačujúce na preukázanie jej tvrdení uvedených v žalobe. Žalobkyňa tvrdila dodanie tovaru, pri ktorom však podľa okresného súdu nemožno zistiť objednávateľa a tiež subjekt, ktorému bol tovar skutočne dodaný, keďže časť dodacích listov neobsahuje podpis a ani pečiatku žalovanej. V takomto prípade žalovaná nemala možnosť a ani povinnosť tovar vrátiť, keďže jej preukázateľne dodaný nebol. Žalobkyňa výpoveď svedka Z. D. žiadnym spôsobom nenamietala, tiež neuniesla dôkazné bremeno vo vzťahu k tvrdeniam o tom, že dodaný tovar nebol reklamovaný. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že reklamácia dodaného tovaru bola riadne uplatnená, čo potvrdila vzájomná komunikácia, preto žalobu v celom rozsahu zamietol a úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) ako súd odvolací, rozsudkom z 23. marca 2021 č.k. 6Cob/36/2019-693, odvolaním žalobkyne napadnutý rozsudok okresného súdu v časti, ktorou bola žaloba žalobkyne zamietnutá do sumy 22 695,16 eura s príslušenstvom zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 22 695,16 eura s 9,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 9 001,- eur od 18. októbra 2014 do zaplatenia, s 9,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 7 690,39 euro od 18. októbra 2014 do zaplatenia a s 9,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 6 003,77 eura od 2. novembra 2014 do zaplatenia, všetko v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie v ostatnej zamietavej časti potvrdil a určil, že žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov celého konania.

4. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že skutkový záver súdu prvej inštancie o pochybnom množstve dodaného tovaru žalovanej je bez právnej relevancie k predmetu sporu, keďže tento dôvod procesnej obrany žalovaná bližšie nekonkretizovala. Odvolací súd preto na tieto skutkové závery neprihliadal a svoju pozornosť presunul na dôkazy vykonávané na pojednávaniach, na ktorých boli prečítané listinné dôkazy tvoriace prílohy žaloby, predložené v priebehu konania a boli vypočutí svedkovia. Podstatným podľa krajského súdu bolo totižto zistenie prvoinštančným súdom, že tovar žalovanej bol dodaný, (bod 46. rozsudku), tento bol žalobkyňou vyfakturovaný faktúrami, ktoré sú predmetom konania (č.l. 14-17 spisu), faktúry žalovaná nevrátila žalobkyni a ani nijakým iným spôsobom množstvo tovaru nenamietala, resp. učinila tak až v priebehu predmetného sporu. Z uvedeného dôvodu odvolací súd vyhodnotil skutkové závery súdu prvej inštancie ako nesprávne, preto pristúpil k zopakovaniu dokazovania v zmysle § 384 ods. 1 CSP. Za právne významnú považoval odvolací súd kompenzačnú námietku žalovanej vznesenú v priebehu sporu, ktorú bolo nutné posúdiť z pohľadu jej dôvodnosti a tak aj uznania nároku žalobkyne za dôvodnú. Kompenzačná námietka mala podľa žalovanej predstavovať jej nárok vyplývajúci z reklamácie kvality tovaru dodaného žalobkyni. Súd prvej inštancie otázku reklamácie väd tovaru uzavrel tak, že reklamáciu považoval za dôvodne uplatnenú a bez vyriešenia zodpovedajúcich zákonných nárokov žalobu žalobkyne zamietol. Výzvou z 5. novembra 2020 podľa ust. § 382 CSP vyzval odvolací súd strany sporu na vyjadrenie sa k novej aplikácii § 373, § 376, § 378, § 380 Obchodného zákonníka vo vzťahu k posúdeniu dôvodnosti započítacej námietky žalovanej a po zopakovaní dokazovania podľa § 384 ods. 1 CSP pristúpil k meritórnemu rozhodnutiu.

5. V konaní bolo podľa odvolacieho súdu nepochybne preukázané, že medzi žalobkyňou prostredníctvom jej dcérskej spoločnosti BRUCHA SLOVAKIA spol. s r.o. a žalovanou bola uzatvorená kúpna zmluva v zmysle § 409 Obchodného zákonníka podľa ods. 1, ktorého kúpnu zmluvou sa predávajúci zaviazal dodať kupujúcemu hnuťelnú vec (tovar) určenú jednotlivo, alebo čo do množstva a druhu, a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaviazal zaplatiť kúpnu cenu. Pri uzatváraní kúpnej zmluvy a jej plnení (prijatie objednávky, potvrdenie objednávky) žalobkyňa vystupovala výlučne prostredníctvom spoločnosti BRUCHA SLOVAKIA spol. s r.o., o čom svedčia listinné dôkazy tvoriace súčasť spisu (č.l. 68,69,80,81). Odvolací súd preto nemal pochybnosť, že žalobkyňa je aj povinným subjektom pre splnenie nárokov uplatnených žalovanou prostredníctvom spoločnosti BRUCHA SLOVAKIA spol. s r.o., ktorá spoločnosť vystupovala aj pri odstraňovaní nezrovnalosti v záväzkovom vzťahu so žalovanou ako oprávnený subjekt konať v mene žalobkyne. Preto

dospel odvolací súd k presvedčeniu (v zhode so súdom prvej inštancie), že žalobkyňa zodpovedá tak za vady dodaného tovaru, ako aj za náhradu škody.

5.1. V súlade s námietkami žalobkyne pristúpil odvolací súd k preskúmaniu správnosti skutkových záverov súdu prvej inštancie o preukázaní reklamácie žalovanou. Z e-mailovej komunikácie bližšie špecifikovanej v bodoch 43. až 45. odôvodnenia rozsudku krajského súdu tento uzavrel, že medzi stranami sporu nebolo sporným to, že žalobkyňa v dôsledku uvedenej komunikácie doručila žalovanej nové panely, vizuálne zodpovedajúce objednanej farbe RAL 9002. V logickej súvislosti je potom podľa krajského súdu záver, že pokiaľ žalobkyňa doručila žalovanej na predmetnú stavbu nové panely v množstve a v rozmeroch podľa požiadavky žalovanej, tak osoba kompetentná vystupovať za žalobkyňu na území Slovenska informovala žalobkyňu aj o príčine takejto požiadavky žalovanej. Opakovanou dodávkou panelov žalobkyňa uznala dôvodnosť reklamácie, ku ktorým záverom dospel súd prvej inštancie, s ktorými závermi sa odvolací súd stotožnil (§ 35 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

5.2. Odvolací súd v súlade so skutkovými závermi súdu prvej inštancie v tejto otázke dospel k záveru, že žalobkyňa dodala tovar v prevedení objednanej RAL farebnosti, avšak túto vyhotovila z inej šarže plechu, v dôsledku čoho výsledná farebnosť nezodpovedala objednávke žalovanej a požiadavkám investora. Argumentáciu žalobkyne o výmene panelov pre zachovanie dobrých obchodných vzťahov vyhodnotil odvolací súd ako účelovú. Ústretovosť vzhľadom odvolací súd práve v postoji žalovanej, ktorá súhlasila s tým, že vymenené panely sa použijú na svetlíky. Uplatnenie reklamácie dňa 3. júna 2014 potvrdila v konečnom dôsledku žalobkyňa aj e-mailom osoby kompetentnej komunikovať so žalovanou, a to L. Q.. Popieranie žalobkyne o reklamácií tovaru považoval odvolací súd za postup žalobkyne v rozpore s poctivým obchodným stykom v zmysle § 265 Obchodného zákonníka. Taktiež jej obrana, že pani L. Q. nebola oprávnená uznať reklamáciu a ju riešiť, prípadne, že tak neboli oprávnené urobiť ďalšie osoby, vyhodnotil odvolací súd ako účelovú s poukazom na argumentáciu uvedenú vyššie. Niet podľa krajského súdu pochyb, že postup týchto osôb v riešení reklamácie bol odsúhlasený žalobkyňou, čomu svedčí výroba nových panelov žalobkyňou a ich dodanie v požadovanej farebnosti. Preto v nadväznosti na uvedené krajský súd zopakoval dokazovanie v súlade s § 384 ods. 1 CSP, pričom zopakoval dokazovanie aj dôkazmi, ktoré napriek ich označeniu ako „reklamácia“, sa týkali nárokov žalovanej kvalifikovaných odvolacím súdom ako nároky na náhradu škody.

5.3. Po zopakovaní dokazovania dospel odvolací súd k týmto skutkovým záverom:

5.3.1. V konaní bolo podľa krajského súdu nesporným to, že kontaktnou osobou za dcérsku firmu žalobkyne bol pán R. E. H. - konateľ tejto spoločnosti, ktorý uznal farebnú rozdielnosť na mieste samom, dôsledkom čoho bola realizovaná výmena panelov. Žalovaná si uplatnila kompenzačnou námietkou hodnotu prác súvisiacich s demontážou a montážou chybných panelov za bezchybné, ako aj náhradu za odpad, keďže pôvodne doručené panely mali inú farebnosť a pokiaľ sa tieto použili na svetlíky, tak tam vznikol asi 50%-ný odpad. Svedok E. H. (na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 23. januára 2017) potvrdil, že došlo k výmene panelov pôvodne namontovaných na streche objektu s tým, že odmontované panely sa následne použili na svetlíky, ktorá výmera použitá na svetlíky podľa svedka je zhodná s tým, čo sa demontovalo. Potvrdil dohodu, že žalovaná zrealizuje výmenu panelov asi o výmere 900 m², čo v prepočte 14,20 eura/m² x 2 predstavuje sumu 25 000,- eur, avšak dlh žalovanej predstavuje sumu 44 000,- eur. Uviedol, že dohoda o prefinancovaní tejto časti nebola. Na pojednávaní dňa 23. januára 2017 žalovaná tvrdila, že od začiatku konania si započítava sumu 41 694,16 eura, ako sumu z reklamácie tovaru. Trvala na tom, že aj v prípade uznania výmeny v rozsahu 768 m² v súlade s e-mailovou komunikáciou zo 17. októbra 2014 s pani Kolšovskou, samotná montáž, demontáž panelov a úprava svetlíkov z pôvodných panelov predstavuje sumu 42 186,24 eura a do tejto výšky uplatnila žalovaná svoju procesnú obranu.

5.4. Odvolací súd právne vec posúdiac v zmysle ust. § 420 ods. 1, § 422 ods. 1, § 425, § 427 ods. 1 a 3, § 428, § 436 § 440 ods. 1, 2, § 447 Obchodného zákonníka uviedol, že bolo rozhodujúcim posúdenie, či žalovaná ako kupujúca si splnila povinnosti uvedené v ustanovení § 427 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s tým, že reklamovala nesprávnu farebnosť dodaného tovaru - plechu. Bolo podľa krajského súdu nespochybniteľné, že prehliadka tovaru je zameraná predovšetkým na zistenie všetkých zjavných väd, pričom treba brať do úvahy aj povahu tovaru. Pri výklade povinnosti „prezrieť tovar podľa možnosti čo najskôr s prihliadnutím na jeho povahu“, je dôvodné zohľadniť objektívne okolnosti a prekážky, ktoré vyplývajú najmä z množstva tovaru, ktorý sa má prezrieť, z jeho akosti a obalu, ktoré môžu prehliadku sťažovať, ako aj z povahy tovaru. Odvolací súd vyslovil presvedčenie, že prehliadka

každého jednotlivého panelu (žalobkyňa dodala žalovanej veľké množstvo plechu v prevedení lisovaných panelov), prípadne panelov tvoriacich jedno balenie, a to za súčasného odstránenia ochrannéj fólie z jednotlivých kusov, hraničí so šikanóznym prístupom k zákazníkovi. Včasnosť uplatnenia reklamácie bola odvolacím súdom ako otázkou právnou posudzovaná s prihliadnutím na povahu tovaru a jeho množstvo. Z vykonaného dokazovania odvolaciemu súdu vyplynulo, že k reklamácii došlo po namontovaní viac ako 700 m², ku ktorej ploche je možné posudzovať včasnosť uplatnenej reklamácie. Odvolací súd dospel k záveru, že plocha o výmere 768 m², ktorá bola potvrdená oboma sporovými stranami ako plocha, ktorá sa mala demontovať v dôsledku nesprávnej farebnosti, je plocha zodpovedajúca primeranosti k celkovej pokrývanej ploche, nakoľko pokiaľ žalobkyňa prostredníctvom kompetentných osôb na samotnej stavbe, teda pri realizácii diela konštatovala pokrytie asi takejto plochy plechom v nesprávnej farebnosti a táto plocha sa objavuje aj v e-mailovej komunikácii, či ako nárok uplatnený žalovanou v dôsledku reklamácie, tak túto plochu zobral odvolací súd ako za rozhodujúcu pri posúdení včasnosti reklamácie a uplatnenie reklamácie vyhodnotil ako súladné so zákonom (§ 436 Obchodného zákonníka).

5.5. Odvolací súd citujúc ust. § 358, § 359, § 373, § 376, § 378 a § 380 Obchodného zákonníka a § 580, § 581 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka posúdil nárok žalovanej predstavujúci započítaciu námietku do výšky žalovanej sumy ako nárok na náhradu škody v zmysle § 373 a nasl. Obchodného zákonníka a uviedol, že za situácie, kedy reklamácia žalovanej bola vyriešená výmenou vadného tovaru za bezvadný, ale zároveň so samotnou montážou vymeneného tovaru vznikli na strane žalovanej nepredvídané ďalšie náklady, ide o nárok žalovanej na náhradu škody, pričom porušenie povinnosti žalobkyne vzhľadom odvolací súd v porušení ustanovenia § 420 ods. 1 Obchodného zákonníka dodať tovar v akosti, ktorú určovala zmluva, konkrétne v jednotnej farebnosti tovaru a v nadväznosti na toto porušenie došlo aj k naplneniu ostatných predpokladov náhrady škody, ktorými sú vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Ako dôvodný posúdil odvolací súd nárok žalovanej spočívajúci v montáži a demontáži panelov o ploche 768 m² v cene 15,- eur/m², čo predstavuje sumu 11 520,- eur. Žalobkyňa uznala zvýšený odpad plechu pri zhotovovaní svetlíkov vo výmere 300 m². Žalovaná v konaní nepreukázala vyššie množstvo odpadu, preto odvolací súd vzal za preukázané, že pri použití odmontovaných panelov na svetlíky v cene 1m²/24,93 eura je výsledná suma 7 479,- eur (300 m² x 24,93 eura). Celkovo tak nárok žalovaného na náhradu škody predstavuje sumu 18 999,- eur. Ostatné uplatnené nároky žalovanej vyhodnotil odvolací súd ako v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázané, k týmto žalovaná nenavrhol vykonať potrebné dokazovanie, preto pre neunesenie dôkazného bremena na ne odvolací súd neprihliadal.

5.6. Odvolací súd ďalej uviedol, že keďže žalovaná v priebehu sporu preukázala svoj nárok na náhradu škody v zmysle § 380 Obchodného zákonníka a zároveň vykonala úkon smerujúci k započítaniu, odvolací súd zohľadnil túto námietku vo výške 18 999,- eur a priznal žalobkyni sumu 22 695,16 eura titulom nezaplatenej kúpnej ceny. Žalovaná tak je povinná zaplatiť žalobkyni kúpnu cenu za dodaný tovar napriek reklamáci, keďže vadný tovar žalovaná nevrátila, ale ho spotrebovala pri zhotovení diela. Aj v prípade nereklamovania tovaru by totižto žalovaná musel zaplatiť za dodatočne dodaný tovar, keďže pôvodne množstvo bolo pre vykonanie diela nepostačujúce. Odvolací súd v závere uviedol, že medzi žalobkyňou a žalovanou vznikla výnimočná situácia, keď žalovaná reklamovala vadu dodaného tovaru, túto reklamáciu žalobkyňa reálnym konaním uznala ako dôvodnú, teda prevzala na seba zodpovednosť za vady tovaru a tovar vymenila za bezvadný, avšak zároveň pre dokončenie diela bolo potrebné dodanie ďalších plechov, preto nedošlo k vráteniu vadného tovaru, ale tento bol žalovanou použitý na menej viditeľné miesta. Rozhodnutie uvedené vo výroku tohto rozsudku tak považoval odvolací súd aj za spravodlivé usporiadanie pomerov medzi stranami sporu.

5.7. Odvolací súd postupom v zmysle ust. § 365 ods. 1 a 4 ObZ a § 1 ods. 1, 2 a 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 21/2013 Z. z. vyriešil otázku dôvodnosti úrokov z omeškania čo do základu a výšky tak, že nie je možné prisvedčiť žalobkyni, že jej patria v celom rozsahu úroky z omeškania z fakturovanej ceny tovaru, ktorý dodala žalovanej. Odvolací súd s prihliadnutím na súhlas žalobkyne z 26. augusta 2014 so zadržaním sumy 20 979,- eur do konca trvania stavby (č.l. 387 spisu) a vyjadrenie žalobkyne e-mailom zo 17. októbra 2014 o uznaní časti nároku žalovanej a špecifikovaní dlžnej sumy k uvedenému dňu, ustálil omeškania žalovanej so zaplatením súm 9 001,- eur a 7 690,39 eura dňom nasledujúcim po 17. októbri 2014, teda dňom 18. októbra 2014. Úrok z omeškania k uvedenému dňu bol v súlade s citovanou vyhláškou priznaný vo výške 9,05% ročne. Faktúrou č.

14100261 z 2. októbra 2014 splatnou 1. novembra 2014 fakturovala žalobkyňa žalovanej sumu 6 003,77 eura, ktorá suma nesúvisí s reklamáciou a nie je dotknutá ani zápočtom žalovanej, preto odvolací súd zaviazal žalovanú na zaplatenie tejto sumy, vrátane úrokov z omeškania, ktorých výška k 2. novembru 2014 predstavovala 9,05% ročne. V súlade s vyššie uvedeným odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie čiastočne potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP a čiastočne zmenil v súlade s § 388 CSP. O trovách celého konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 396 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 2 CSP vzhľadom na čiastočnú úspešnosť tak žalobkyne ako aj žalovanej.

6. Proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu v časti jeho druhého a tretieho výroku podala včas dovolanie žalobkyňa odôvodnené podľa § 420 písm. f) CSP. Okresný súd uznesením z 21. februára 2023 č. k. 20Cb/62/2015-831 dovolacie konanie o dovolaní žalobkyne, z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku včas za podané dovolanie, zastavil v zmysle ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v spojení s ust. § 118 ods. 1 CSP.

7. Proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu v časti jeho prvého výroku podala včas dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) odôvodnené podľa § 420 písm. f) CSP.

8. Prípustnosť svojho dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, tvrdí dovolateľka vo vadnom postupe odvolacieho súdu v procese dokazovania ako i v tom, že rozhodnutie krajského súdu je protirečivé, resp. trpí vadou zmätočnosti, spočívajúcou v nepresvedčivosti a jeho nedostatočnej odôvodnenosti.

8.1. Dovolateľka namietajúca protirečivosť a nedostatočnosť odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vytýka odvolaciemu súdu, že tento posúdil ako dôvodný nárok žalovanej spočívajúci v montáži a demontáži panelov o ploche 768 m², čo predstavovalo sumu 11 520,-eur a rovnako ako dôvodný nárok pri zhotovovaní svetlíkov vo výške 7 479,- eur, teda celkovo odvolací súd uznal nárok žalovanej vo výške 18 999,- eur a následne ostatné uplatnené nároky žalovanej ako v konaní pred súdom prvej inštancie vyhodnotil ako nepreukázané. Žalovaná namieta, že z odseku 89. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, kde tento uviedol: „Žalovaná tak je povinná zaplatiť žalobkyni kúpnu cenu za dodaný tovar napriek reklamácii, keďže vadný tovar žalovaná nevrátila, ale ho spotrebovala pri zhotovení diela. Aj v prípade nereklamovania tovaru by totižto žalovaná musela zaplatiť za dodatočne dodaný tovar, keďže pôvodne množstvo bolo pre vykonanie diela nepostačujúce“, sa nedozvedá, z akých dôkazov k týmto záverom odvolací súd dospel. Žalovaná namieta, že súd prvej inštancie žalobu zamietol v celom rozsahu a v odseku 46. svojho odôvodnenia po vykonaní predložených dôkazov konštatoval, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, a to v otázke množstva dodaného, a teda oprávnené fakturovaného tovaru. Keďže odvolací súd na nariadenom pojednávaní k tejto otázke nevykonával nové dokazovanie, žalovaná nevie posúdiť, akým spôsobom mal odvolací súd preukázať skutočnosť, že žalobkyňa dodala tovar, ktorý fakturovala. Dovolateľka vytýka súdu, že v tomto smere absentuje argumentácia odvolacieho súdu a žalovaná ako dovolateľka nemala možnosť riadne sa oboznámiť, ako odvolací súd dospel na rozdiel od súdu prvej inštancie k záveru, že žalobkyňa dodala tovar, ktorý fakturovala. Podľa názoru dovolateľky odvolací súd zopakoval dokazovanie, avšak len v otázke uplatnenej reklamácie, ktorá bola vyhodnotená ako námietka započítacia a v otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne.

8.2. Žalovaná vytýka odvolaciemu súdu, že keďže v uvedenom smere nevykonával dokazovanie a zopakoval len dokazovanie, ktoré smerovalo k nesprávnym skutkovým zisteniam súdu prvej inštancie v otázke započítacej námietky a v otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne, má žalovaná zato, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ak totiž odvolací súd otázku dodania tovaru posúdil inak ako súd prvej inštancie, mal podľa dovolateľky na to žalovanú upozorniť a vyzvať ju, aby sa k dôkazom, ktoré mieni odvolací súd zopakovať, vyjadrila. Dôsledkom, že sa tak nestalo, teda že sa odvolací súd odklonil v otázke preukázania dodania tovaru žalovanej od zistení súdu prvej inštancie bez toho, že by žalovanú vyzval, aby sa k tejto otázke vyjadrila, je podľa žalovanej nepresvedčivý a celkovo neprijateľný rozsudok odvolacieho súdu. Na podporu svojej argumentácie uviedla rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 400/2009. Na základe vyššie uvedeného žalovaná

navrhla, aby najvyšší súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Žalobkyňa vo vyjadrení k podanému dovolaniu žalovanej uviedla, že v dovolaní žalovanej uvedené argumenty a konštatovania považuje v celom ich rozsahu za nedôvodné, nepreukázané a zavádzajúce, pričom obsah týchto tvrdení je podľa žalobkyne v priamom rozpore s odôvodnením napádaného rozsudku krajského súdu. Z procesného postupu krajského súdu je podľa žalobkyne zrejmé, že tento sa riadne zaoberal otázkou množstva tovaru dodaného žalobkyňou žalovanej. Navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalovanej ako nedôvodné zamietol v zmysle ust. § 448 CSP a žalobkyni priznal právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej v plnom rozsahu.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas žalovaná, zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej treba odmietnuť.

11. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

12. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

13. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Podľa § 431 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

15. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

16. V posudzovanom prípade dovolateľka vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f) CSP a tvrdí zásah odvolacieho súdu do jej práva na spravodlivý proces, keď tento vydal

rozhodnutie, ktoré je podľa dovolateľky nedostatočné a nepresvedčivé, keď žalovaná sa z odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nedozvedá, akým spôsobom mal odvolací súd preukázanú skutočnosť, že žalobkyňa dodala tovar, ktorý fakturovala. Taktiež vytýka odvolaciemu súdu, že keďže v otázke posúdenia množstva dodaného tovaru nevykonával dokazovanie (zopakoval len dokazovanie, ktoré smerovalo k nesprávnym skutkovým zisteniam súdu prvej inštancie), a túto otázku posúdil inak ako súd prvej inštancie, mal podľa dovolateľky (postupom v zmysle ust. § 384 CSP) na to žalovanú upozorniť a vyzvať ju, aby sa k dôkazom, ktoré mieni odvolací súd zopakovať, vyjadrila.

17. Relevantné znaky, charakterizujúce procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP sú - zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f) CSP, zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnomu rámcu, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky. O uvedený prípad sa však podľa odvolacieho súdu v súdnej veci nejedná.

18. Dovolací súd konštatuje, že námietka nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP automaticky v každom jednom prípade, keď sa neúspešná strana nestotožní s rozhodnutím odvolacieho súdu (prípadne aj súdu prvej inštancie). Naopak, k posudzovaniu prípustnosti dovolania pri uplatnení námietky nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu treba pristupovať individuálne s prihliadnutím na konkrétnu rozhodovanú vec. Na mieste je tak reštriktívny prístup.

18.1. Prípustnosť dovolania na základe tvrdenej nepreskúmateľnosti rozhodnutia môže byť daná v prípadoch, ak odvolací súd nedostatočným odôvodnením svojho rozhodnutia znemožní strane v dovolaní uplatniť dovolací dôvod podľa § 432 CSP, t.j. namietať nesprávne právne posúdenie veci (rovnako aj 3Obdo/42/2019); ak odvolací súd uskutoční výklad právneho predpisu na zistený skutkový stav veci, ktorý je ústavne nesúladný, svojvoľný a bez presvedčivého a racionálneho logického odôvodnenia (viď aj 3Obdo/72/2016 a 3Obdo/10/2017), alebo ak sa odvolací súd nevysporiada so skutočnosťou, ktorá je kľúčová pre rozhodovaný spor a má podstatný vplyv na výsledok konania (viď aj 3Obdo/93/2019).

18.2. V rozhodovanom spore podľa názoru odvolacieho súdu nešlo o žiadnu z výnimiek uvedených vyššie. Už v uznesení z 11. apríla 2019 sp. zn. 3Obdo/2/2019 dovolací súd skonštatoval, že „prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP nezakladá všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu (prípadne aj súdu prvej inštancie), ktoré vyznelo v jeho neprospech. Na zdôraznenie uvedeného dovolací súd dáva do pozornosti, že právo na spravodlivý súdny proces neznamená právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04)". Uvedený záver je plne aktuálny aj v rozhodovanej veci.

19. Pod pojmom „nesprávny procesný postup", ktorý odôvodňuje prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP možno rozumieť faktickú činnosť alebo nečinnosť súdu, procedúru prejednávania veci (to, ako súd viedol spor), znemožňujúcu strane sporu plnohodnotnú realizáciu jej procesných oprávnení, mariacu možnosť jej aktívnej účasti na konaní, ale aj absenciu odôvodnenia súdneho rozhodnutia, jeho nedostatočnosť, nezrozumiteľnosť, nepresvedčivosť, či svojvoľnosť, nezabezpečujúcu všetky atribúty a garancie spravodlivej súdnej ochrany. Nemožno totiž oddeľovať procesný postup súdu a rozhodnutie, ktoré je jeho sumárom a výsledkom, pretože celý faktický procesný postup súdu a naň nadväzujúci myšlienkový pochod hodnotenia skutkového stavu a jeho subsumovania pod relevantnú právnu normu je stelesnený v odôvodnení rozhodnutia súdu a práve cez odôvodnenie rozhodnutia musí byť preskúmateľný (pozri aj nález ústavného súdu č. k. II. ÚS 120/2020 z 21. januára 2021, body 37. až

41.).

20. Vo vzťahu k dovolateľkou namietanej nedostatočnosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd prioritne dáva do pozornosti bod 26. a 27. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, kde tento skonštatoval, že skutkový záver súdu prvej inštancie o pochybnom množstve dodaného tovaru žalovanej (založený na tvrdení, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že žalovanej dodala tovar, ktorého zaplattenia kúpnej ceny sa v predmetnom spore domáha, pričom toto tvrdenie oprela o dodacie listy, ktoré neboli podpísané osobou oprávnenou konať za žalovanú) je bez právnej relevancie k predmetu sporu, keďže tento dôvod procesnej obrany žalovaná bližšie nekonkretizovala. Z uvedeného dôvodu odvolací súd na tieto skutkové závery neprihliadal a svoju pozornosť presunul na dôkazy vykonávané na pojednávaniach, na ktorých boli prečítané listinné dôkazy tvoriace prílohy žaloby, predložené v priebehu konania a boli vypočutí svedkovia. Následne z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu v jeho komplexnosti je podľa dovolacieho súdu dostatočne zrejmé, že tento sa množstvom tovaru dodaného žalovanej zo strany žalobkyne v pre vec dostatočnej miere zaoberal, keď okrem iného uviedol, že podstatným bolo zistenie už súdu prvej inštancie, že tovar žalovanej bol dodaný (bod 46. a nasl. rozsudku), tento bol žalobkyňou vyfakturovaný faktúrami, ktoré sú predmetom konania, faktúry žalovaná nevrátila žalobkyni a ani nijakým iným spôsobom množstvo tovaru nenamietala, resp. učinila tak až v priebehu predmetného sporu. Nakoniec i z rozhodnutia súdu prvej inštancie z bodu 47. jeho odôvodnenia vyplýva, že: „Čo sa týka objednaného a dodaného tovaru, v tomto smere je zrejmé, že žalobca dodal viac tovaru ako bolo objednané, podľa potrieb stavby...“ Najvyšší súd vo vzťahu k rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci následne odkazuje na bod 75. odôvodnenia rozhodnutia, kde odvolací súd uviedol, že „dospel k záveru, že plocha o výmere 768 m², ktorá bola potvrdená oboma sporovými stranami ako plocha, ktorá sa mala demontovať v dôsledku nesprávnej farebnosti, je plocha zodpovedajúca primeranosti k celkovej pokrývanej ploche“. Odvolací súd ďalej v bode 86. odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že „Vychádzajúc zo zhodných prejavov strán sporu uvedených vyššie posúdil odvolací súd ako dôvodný nárok žalovanej spočívajúci v montáži a demontáži panelov o ploche 768 m² v cene 15,- eur/m², čo predstavuje sumu 11 520,- eur“ a v bode 87. rozhodnutia: „Žalovaná v konaní nepreukázala vyššie množstvo odpadu, preto odvolací súd vzal za preukázané, že pri použití odmontovaných panelov na svetlíky v cene 1m²/24,93 eura je výsledná suma 7 479,- eur (300 m² x 24,93 eura). Celkovo tak nárok žalovanej na náhradu škody predstavuje sumu 18 999,- eur“. Z bodu 88. odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu záverom vyplýva, že „Ostatné uplatnené nároky žalovanej vyhodnotil odvolací súd ako v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázané. K týmto žalovaná nenavrhol vykonať potrebné dokazovanie, preto pre neunesenie dôkazného bremena na ne odvolací súd neprihliadal“. Najvyšší súd tak vo vzťahu k vyššie uvedenému vyslovuje dostatočnosť a presvedčivosť odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu a uvádza, že odvolací súd poskytol dostatočnú odpoveď pre zdôvodnenie svojich právnych záverov. Dostatočne zdôvodnil, a teda z jeho rozhodnutia je zrejmé, z ktorých osvedčených skutočností a dôkazov vychádzal, keď uzavrel, že žalovaná v priebehu sporu preukázala svoj nárok na náhradu škody v zmysle § 380 Obchodného zákonníka a zároveň vykonala úkon smerujúci k započítaniu, odvolací súd zohľadnil túto námietku vo výške 18 999,- eur a priznal žalobkyni sumu 22 695,16 eura titulom nezaplattenej kúpnej ceny. Žalovaná tak je povinná zaplatiť žalobkyni kúpnu cenu za dodaný tovar napriek reklamácii, keďže vadný tovar žalovaná nevrátila, ale ho spotrebovala pri zhotovení diela. Nie je možné prisvedčiť tvrdeniu dovolateľky, že by v akomkoľvek smere absentovala argumentácia odvolacieho súdu a žalovaná ako dovolateľka nemala možnosť riadne sa oboznámiť, ako odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa dodala tovar, ktorý fakturovala.

21. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa ust. § 420 písm. f) CSP je nevyhnutné kumulatívne splnenie požiadavky, že nesprávnym procesným postupom súd znemožnil dovolateľovi realizovať jemu patriace procesné práva a zároveň intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo v danom prípade podľa najvyššieho súdu dovolateľka nepreukázala. Dovolací súd pripomína, že ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06). Rozhodnutie súdu, ktorý sa vo svojom odôvodnení vysporiada so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými sporovými stranami, avšak neodôvodnené podľa predstáv dovolateľa, nemožno automaticky považovať za rozhodnutie nedostatočne odôvodnené.

22. K zjavnej neodôvodnenosti rozhodnutí všeobecných súdov sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky keď uviedol, že je najčastejšie daná rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokúvaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Uvedené nedostatky pritom musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 Ústavy. (II. ÚS 302/2019-44 z 20. februára 2020, ods. 17). O taký prípad však v danej veci nejde.

23. Vo vzťahu k námietke žalovanej, že odvolací súd v otázke posúdenia množstva dodaného tovaru nevykonával dokazovanie, a túto otázku posúdil inak ako súd prvej inštancie, na čo mal podľa dovolateľky (postupom v zmysle ust. § 384 CSP) na to žalovanú upozorniť a vyzvať ju, aby sa k dôkazom, ktoré mieni odvolací súd zopakovať, vyjadrila, dovolací súd uvádza nasledovné:

23.1. Pokiaľ ide o otázku viazanosti odvolacieho súdu skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, platí, že:

I. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

II. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám (§ 384 ods. 1 CSP).

III. Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem (§ 385 ods. 1 CSP).

23.2. K otázke viazanosti odvolacieho súdu skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie existuje aj ustálená judikatúra, v zmysle ktorej:

I. Predpokladom toho, aby odvolací súd mohol zmeniť napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, je opakovanie dokazovania v potrebnom rozsahu odvolacím súdom (viď napr. uznesenie najvyššieho súdu zo 7. septembra 2010, sp. zn. 5Cdo/131/2009).

II. Odvolací súd musí zopakovať dôkazy vykonané súdom prvej inštancie, ak vykonané dôkazy mali byť podľa názoru druhoinštančného súdu hodnotené odlišne, ako sa stalo v konaní pred súdom prvej inštancie (viď napr. nález ústavného súdu z 9. septembra 2014, sp. zn. II. ÚS 506/2013).

III. Odvolací súd nemôže prehodnotením dokazovania, ktoré vykonával súd prvej inštancie, odlišne posúdiť skutkový stav prejednávanej veci. Táto zásada vyplýva z princípu neúplnej apelácie. Výnimku z tejto zásady predstavuje prípad, v ktorom odvolací súd dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje. Urobí tak v prípade, ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ak sa má vykonať pred odvolacím súdom dokazovanie, je potrebné nariadiť pojednávanie. Touto úpravou sa sleduje dôsledné rešpektovanie procesných práv strán sporu. Z hľadiska skutkového stavu možno uviesť, že pokiaľ odvolací súd vychádza z iných skutkových záverov ako súd prvej inštancie, musí jeho rozhodnutiu predchádzať pojednávanie, na ktorom sa zopakujú dôkazy alebo sa dokazovanie doplní vykonaním ďalších dôkazov (viď aj uznesenie najvyššieho súdu z 20. júna 2018 sp. zn. 2Obdo/33/2017).

24. Z obsahu s vecou súvisiaceho spisu ako i z bodu 39. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že tento po aplikácii § 382 CSP (bod 31. a nasl. rozhodnutia) a po zopakovaní dokazovania podľa § 384 ods. 1 CSP (bod 48. rozhodnutia) pristúpil k meritórnemu rozhodnutiu. Z výzvy odvolacieho súdu z 4. marca 2021 na čl. 678 spisu, zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom z 23. marca 2021 na čl. 691 a nasl. spisu, ako i z bodu 52. a nasl. odôvodnenia odvolacieho súdu ďalej vyplýva, že tento na predmetnom pojednávaní dňa 23. marca 2021 riadne zopakoval dokazovanie i vo vzťahu k množstvu žalovanej dodanému tovaru zo strany žalobkyne, a to: listinnými dôkazmi z čl. 68-81 spisu (objednávky, potvrdenia objednávok, dodacie listy, faktúry), výpisom z obchodného registra žalobcu a spoločnosti BRUCHA SLOVAKIA spol. s r.o., prečítaním výpovede svedka E. H. na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 23. januára 2017, prečítaním listu žalovaného z 3. októbra 2014 (čl. 396, 397 spisu), prečítaním e-mailom odpovede L. Q. zaslanej dňa 17. októbra 2014 a

prečítaním svedeckej výpovede Y. H., zamestnanca spoločnosti IMOS Brno na pojednávaní dňa 18. septembra 2015. Odvolací súd zároveň vo výzve z 4. marca 2021 upozornil strany, že k uvedeným listinným dôkazom majú možnosť zaujať písomné stanovisko do termínu pojednávania. V odpovedi z 15. marca 2021 na č.l. 690 spisu žalovaná na výzvu súdu uviedla, že súhlasí s pojednávaním v jej neprítomnosti a zároveň uviedla, že nemá žiadne návrhy na zopakovanie dokazovania listinami, uvedenými vo výzve súdu z 4. marca 2021. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná mala možnosť vyjadriť sa k predmetným, vyššie uvedeným okolnostiam a skutočnosť, že túto možnosť nevyužila nemožno stotožniť s naplnením obsahu námietky žalovanej, že postupom súdu bolo porušené jej právo na spravodlivý súdny proces. V procesnom postupe odvolacieho súdu nedošlo podľa najvyššieho súdu k znemožneniu strane sporu v realizácii jej procesných oprávnení.

25. Najvyšší súd pripomína, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži ani na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - viď ustanovenie § 442 CSP („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04), a rovnako do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97). Takéto dovolacie námietky nepredstavujú zákonom spôsobilý spôsob vymedzenia dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 431 CSP a z tohto dôvodu nemôžu predstavovať vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

26. Dovolací súd zdôrazňuje, že právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné, alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd vzhľadom na vyššie uvedené a po preskúmaní veci dospel k názoru, že v posudzovanej veci odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nie je protirečivé a arbitrárne, ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia a konanie pred odvolacím súdom v rozhodovanej veci nebolo postihnuté tvrdenou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f) CSP, preto považuje dovolanie žalovanej za nedôvodné.

27. Keďže vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je dovolanie žalovanej podľa ust. § 420 písm. f) CSP prípustné, dovolací súd ho v súlade s ustanovením § 447 písm. c) CSP odmietol.

28. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 CSP.

29. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ustanovenie § 451 ods. 2 v spojení s ustanovením § 393 ods. 2, druhá veta CSP a ustanovením § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok